

zuzendariari

(0034) 943 300 222

OHARRA: Ahalik eta iritzi gehienek izan dezaten tokia, ez da komeni makinazko 15 lerro baino luzeago idaztea gutun hauetan. Idatzi duenaren izena, telefonoa, helbidea eta NAren zenbakia agertu beharko dira. Laburtu behar izanez gero, zuzendaritzak bere esku du horretarako eskubidea. Erdaraz iristen diren gutunak ez dira argitaratuko.

zuzendariari@egunkaria.com

Gudarien etorbidea, z/g 20140 Andoain

Saskibaloiko araudia

Gurutze Fernandez Mujika (*Guraso talde baten izenean*) • LAZKAO

2001eko maiatzaren 5ean, Lazkaoko San Benito ikastolako 11 urteko 8 neska, entrenatzailea eta zenbait guraso goizeko zortziak laurden gutxitarako Zarautzera joateko geratu ginen, goizeko 9etan Gipuzkoako Eskolarteko Txapelketako final-laurdenean, nesken alebin mailan, saskibaloia partidua baitzuten. Euria gogotik ari zuen. Gurasoek autoak eramatea eta entrenatzailearena herrian uztea erabaki genuen. Lasarten ohartu ginen jokalariai partidua jokatzeke behar zituzten Diputazioko agiriak Lazkaon utzitako autoan zeudela. Berehala, San Benito ikastolako kirol koordinatzailearekin, sakelako telefonoen bitartez, harremanetan jarri ginen; hark pertsona bat Zarautzera bidali zuen beharrezko agiriekin.

Behin Zarautzen geundela eta aipatutako partidua hastear zegoela, arbitroari esan genion ahaztutako agiriak bidean zeudela. Hark esan zigun, saskibaloiko araudiaren arabera, agiriak gabe ezinezkoa zela jokatzea; dena dela, berak ez zuenez erabaki hori hartzeko ahalmenik, Epaimahai Jaunarekin eta beste taldeko entrenatzailearekin hitz egin ondoren, partidua hasi zen, beharrezko agiriak eta Federazioko Delegatu Jauna iritsi bitartean. German Zea Jauna, Saskibaloia Federazioko Delegatua, partiduko bigarren laurdenean jokatzen ari zirenean azaldu zen, arbitroak partidua eten eta berarekin hitz egin ostean, partidua ez zuela inongo baliorik eta galdutzat eman behar genuela adierazi zigun. Esan genion agiriak iristear zeudela, baina alferrik: bere erantzun bakarra araudia bete beharra zegoela eta agiriak 9:15erako bertan eduki behar genituela izan zen.

Egoeraz mindurik, partidua bertan beherra uztea erabaki genuen. Federazioko Delegatua azaldu eta 15 minutura agiriak esku artean genituen, baina alferrik Federazioko ordezkariarentzat. Zuzena iruditzen al zai-zue? Federazioko Jaunak!, inoiz ez al zai-zue zerbait ahaztu? Zortzi neskei eta entrenatzaileari inoiz ahaztuko ez zaiena zera da,

galdeiozu...

Euskal txirrindularitzaren geroa ziurtatua al dago? Santi Gimenez (Balmaseda)

Euskal Herrian txirrindulari onak beti egon dira, txirrindularitzaren maila beti izan da ona, eta orain ere hala dela uste dut. Irteten diren txirrindulariak nahiko goian dabil-tza, eta, beraz, uste dut ziurtatua dagoela euskal txirrindularitzaren geroa. Gaur egun, txirrindularitzaren maila ona da eta hala jarraituko duela uste dut.

JULIAN GOROSPE

Euskaltel-Euskadiko kirol zuzendaria

Maiatzaren 22tik aurrera **Xabi Alonso** • Realeko jokalaria izango da Galdeiozu ataleko gonbidatua. Bidali zure galderak ordurako.

goizean goiz jaiki, gogo handia jarri eta, final-laurdenetara iritsi eta gero, beren gaitasuna erakusteko aukera galtzea, beharrezkoak ziren agiriak araudiak agintzen duen baino beranduxeago iristegatik. Arauak betetzeko dira, noski, baina beti eskuzabaltasun bat erakutsi behar da, akatsaren maila kontuan izanik: larria, arina... Beraz, gure ustez, hartutako erabakia neurritz kanpokoak izan zen, 11 urteko jokalariai ziren, eta benetan minduta geratu ziren.

Nazio libre bat berriz ere jaiotzera doa

Mikel Enparantza • DONOSTIA

Hauteskundeak jadanik pasa dira eta komentario batzuk besterik ez, emaitzak alde batera utzita. Nik uste hitzek inportantzia handia dutela, eta gehiago publizitatean eta horrelako esaldi motzetan. Zein gogoa jartzen duten jendea sekula existitu ez gara sinetsarazten. Eraikuntza nazionalarekin behin eta berriz insititu ondoren, orain jaiotza dator. Horrela izatea ez komeni izateaz aparte, ez da egia. Eta beste gauza batzuen artean gure historia propioari erres-

petu falta izugarria da. Eszena politikoa teatro bat balitz, gurea *revival* bat izango litzateke, eta ez debut edo estreinu bat. Egia esateko, niri oso diferentea iruditzen zait. Italian Kultura Klasikoa errekuiperatu zenean, ez zen Nasaintza deitu, baizik eta Renasaintza. Gauza bera gertatu zen estilo gotikoa errekuiperatu zenean. Neogotikoa deitu zioten, lehenago gotikoa existitu zela kontziente zirelako. Guk, lehen existitu garen kontzientziarik ere ez dugula dirudi. Orain jaiotzera dela pretenditzen duten neska horrek milaka urte ditu. Izatez Europako emakumerik zaharrena da. Etxean Euskal Herria deitzen zioten, eta erregistroan Nafarroa jarri zioten. Gertatzen dena da laurhun urtez preso egon dela eta orain libertatea berreskuratu duela. Hori horrela bada, hori da jendea dibulgatu behar zaion ideia. Nik dakidanez, kartzelatik irteera ez da jaiotzea, berriz ere jaiotzea baizik. Imajina egokia izan daiteke, baina jatorri duen ideia ez. Nik dakidanez, ideia libertatea berreskuratzeara, botereen deboluzioarena eta estatuaren errestrukturazioarena da. Horregatik imajina balioudun bat, etsen-plu gisa, behin eta berriz bere errautsetatik berriz ere jaiotzen den Phoenix hegaztiare-

na izan daiteke, kasu honetan arrano bat. Baina politikoa gutienez garenaren ideia garbi bat izatea da. Bitxia da *Gara* egunkarian berriki publikatutako editorial batean, Montenegrori zegoenez, aklarazio hauek guztiak egin zituztela konprobatzea. Bide batez, esan dezadan, horia ugari erabiltzen duen kanpainako poster horretan, Nafarroako armarrak gorri, zuri eta berdez azaltzen dela. Mesedez, Nafarroako armarrak gorri, hori eta berdea da. Espainolek beren banderako gorria eta horia guk baino seiehun urte berantago aukeratu izana ez da gure problema.

Bekaizkeriak akabatuko gaitu

Miren Harismendi • IRUÑEA

Egun, zoritxarrez, gero eta ohikoagoak dira bekaizkeria oinarritzen diren giza harremanak, hobeki esanda, bekaizkeria disimulatu batean murgiltzen direnak. Egia esan, inguruko ongizateaz kezkatzea, elkarrekiko konfiantza adieraztea edo zintzotasunez jokatzea museoetan erakusten diren gauzen garrantzi maila bera hartzen ari da, iraganeko oroigarri «desgastatu» eta «indargabetua» balitz bezala. Egun, «modan» dagoena mozturik bizitzea da, benetan sentitzen dena ez adieraztea. Zer pentsatuko dute bestela? Ahulak garela? Inozoak garela? Edo akaso, bekaizkeriaren kasuan bezala, gaiztoak garela? «Ziurragoa» omen da sentsazio «txar» horiek ezkutatzea eta jendearen aurrean jarrera «atsegin» erakustea. «Atsegin» bai, baina «arrazional» puntua ahaztu gabe, ez gaitzaten tontotzat har. Niri, «guay-arrasional» itxura hau ez zait batere erakargarria. Baina, zentzu batean, joera horrekin bat ez egiteak damurazten nau, nahiko bainuke bekaizkeria disimulatzen duten guztiei txanpon berarekin ordaindu ahal izan eta beste sorrazitako oinaze eta min guztia haiei beraiei sentiarazi ahal izan, ez baitago, harreman kontuetan, gauza suntsitzaileagorik eta urratzaileagorik bekaizkeriagatik harreman bat hondoratzea baino.

montxo

